

Lenger (VS):

Vi mener, at det er et vådeskud, indenrigsministeren her har fyret af. De syge får en dårligere medicin. De, der i forvejen er dårligt stillet, kommer til at betale mere. Og der spares ingenting.

Hr. Agerschou har grundigt gennemgået en lang række af de økonomiske konsekvenser; dem vil jeg ikke komme ret meget ind på. I stedet vil jeg sige, at man må nok tillade sig at gå ud fra, at når folk har fået en recept på noget medicin, så er det, fordi de har brug for den, og når recepten lyder på det, som den faktisk lyder på, er det, fordi det er den medicin, der er bedst for den sygdom, som det menneske nu har. Hvis et menneske har brugt bestemte former for medicin, også i håndkøb, må vi tillade os at gå ud fra, at det er, fordi netop denne medicin hjælper bedst. Det lyder utrolig arrogant, når indenrigsministeren står her og siger, at det er for at begrænse et overforbrug. Det er at strø salt i såret på de mennesker, som helst ville være fri for at bruge medicin. Det er da ikke for deres fornøjelses skyld, at mange kronisk syge bruger medicin i det omfang, de gør; det er, fordi de har brug for det og er nødt til det.

Når en gigtpatient har brugt et acetylsalicylsyrepræparat, forsøger ministeren nu at få ham eller hende til at bruge et andet præparat, som er dyrere, men tilskudsberettiget, uanset om dette andet og dyrere præparat måske endda er dårligere for dette menneske. Det er jo konsekvensen af det: man må finde et andet præparat med den samme eller en tilsvarende virkning, som er tilskudsberettiget, men som er dyrere alt i alt. Det er en konsekvens, at der sker en forskydning i brugen af de enkelte medicinpræparater som følge af det her. Det er en konsekvens ud over de økonomiske konsekvenser for den enkelte. Det samme gælder med Magnyl, som er et relativt svagt smertestillende middel. Nu kan patienten i stedet blive nødt til at bruge Abalgin, som er tilskudsberettiget, men stærkere og dyrere og ofte mindre hensigtsmæssigt. Paracetamol, som jo diskuteres meget, forsvinder helt ud af kontrol, for hvorfor skulle patienten lade dette ordinere på recept? Patienterne får altså valget mellem to ting: enten kan de bruge medicin, som passer dårligere til behovene, men som

er tilskudsberettiget, eller også kan de betale de højere priser. Begge dele vil nok ske i et vist omfang.

Det betyder alt andet lige – og alt andet er for resten meget tæt ved at være lige i denne sag – at der alt i alt vil blive brugt flere penge på medicin af patienter og den offentlige kasse tilsammen. Derfor spares der ingenting. Samtidig kommer de dårligst stillede til at betale mere. Det gør det grotesk. Det er en dårlig udnyttelse af ressourcerne. Færre får den medicin, som er mest hensigtsmæssig, og det er de dårligst stillede, det er pensionister, kronisk syge, ældre, der får dette helt uacceptable valg: enten at betale mere eller at vælge sig en anden medicintype, der måske ikke er hensigtsmæssig.

Så nytter det ikke meget, at socialministeren kommer efterfølgende og kaster en redningsplanke ud til indenrigsministeren. Disse individuelle tilskud til en lille del af brugerne ændrer jo for det første ikke på den virkning, at medicinforbruget ændrer karakter fra mere hensigtsmæssige til mindre hensigtsmæssige præparater, og for det andet præciserede socialministeren jo meget klart, at der kun kunne blive tale om at kompensere for en del af pensionisternes vedkommende. Det er der nu ingen grund til at præcisere så klart, for det følger jo af selve lovgivningen, og det er også derfor, man fortsat kan have en illusion om, at dette sparer noget som helst. Det er efter vores opfattelse ikke tilfældet. Det, der er den egentlige økonomiske virkning af det, er, at der alt i alt vil blive brugt flere penge til medicin i dette land.

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Jeg skal gøre et par enkelte bemærkninger. Noget af det, der har været sagt, kunne nok give anledning til en længere debat, men jeg skal kun tage et par enkelte ting frem og svare på et enkelt spørgsmål, som hr. Agerschou stillede til mig. Det er et spørgsmål, som også har været fremme i pressen. Er medicinudvalget dog ikke blevet spurgt? Jo, det er det på et tidligere tidspunkt, og jeg er viden om, at udvalget var imod en sådan ændring. Nu skal man bare huske én ting, nemlig at udvalget er et rådgivende udvalg under sundhedsstyrelsen, og at sundhedsstyrelsen igen er et rådgivende organ, som rådgiver indenrigsministeren. Det vil sige, at der er